

1. Bílej tirák (Vojta Kidák Tomáško)

- G* *D7*
1. Hvězdnatou nocí přijíždí můj bílej tirák,
na brzdy dupnu a zeptám se: „Pánové, kam?“,
H7 *C*
u mě se platí písničkou za každěj kilák,
D7
až uslyší kytaru, i hvězdy se přidají k nám.
2. Kdyby šel po světě snad jenom jedinej tulák,
zhloupnul bych pro něj a kam by chtěl, tam bych ho svez',
v nebeským hotelu ještě mu poručím tuplák,
aby ti v neděli o jednom chlápkuvi řek'.
- G* *Gmaj7* *Emi* *D*
R: Dívej, už na nebi rozsvítíl světla bílej vůz,
Ami *G*
dívej, zastaví hvězdám a sveze je cesty kus,
Gmaj7 *Emi* *D*
dívej, ten šofér má za sebou měsíce bílou zář,
Ami *D7*
dívej, až bude nad tebou, rukou mu zamáváš.
3. Možná, že jednou za tebou přijedu domů,
jen tak se kouknout, co novýho a jakpak se máš,
malíčkej dárek přivezu ti k tomu:
stříbrnej prach, co nachytám po cestách.
4. Každou noc řídím velikej bílej tirák,
co o něm v sobotu písničky slýchávám,
odřenej frak a na hlavě černej širák,
tak, slečny hvězdy, nasedat, a jedeme dál!
- R:**
- G* *D7*
*: Hvězdnatou nocí přijíždí můj bílej tirák,
G
na brzdy dupnu a zeptám se: „Pánové, kam?“

2. Balada z hor (Vojta Kidák Tomáško)

- C* *G7* *C*
1. Byl podzimní nevlídný den
F *G7* *C*
a na horách už ležel sníh,
F *G7* *C* *Ami*
na kraji města dům poslední stál,
Dmi *G7* *C*
někdo v něm písničku hrál.
2. Tak milou a prostou jak vánek,
co na jaře přináší den,
chvillemi ostrou jak vrcholky hor,
co muže vábí a zvou.
3. Sundal jsem ze zad svou krosnu,
potichu vešel jsem dál,
u okna seděl a jenom tak hrál,
jak by mě čekal a zval.
4. Měl drsnou a zarostlou tvář
jak všichni chlapi tam z hor
a oči čistý jak srpnovej den,
jen bez berlí nemoh' se hnout.
5. Podivnou baladu zpíval,
že pokořil nejvyšší štít,
na cestě zpátky jen jeden zlej krok,
když našli ho, nemoh' dál jít.
6. Byl podzimní nevlídný den
a na horách už ležel sníh,
tma jako samet, ta skryla můj stín,
a refrén mě doprovodil.

3. Česačů bavlny bál (Vojta Kidák Tomáško)

- G* *H* *C* *D*
1. Jó, holka, hoď se aspoň trochu do gala,
G *D* *G*
já zavřu dneska dřív krám,
H *C* *D*
všude jsou pentle a samá paráda,
G *D* *G*
je přece česačů bavlny bál.
- R:** Dneska je česačů bavlny bál,
C *G*
dneska je česačů bavlny bál,
D *G* *C* *G*
zaplatím za dva a půjdu dál,
D *G*
dneska je česačů bavlny bál.
2. Ulice září jak barevnej šál
z půlnoci zpocených těl,
všechno se splní, kdo si co přál,
všechno se splní, než přijde den.
- R:**
3. Hudby se střídaj' a všude je shon,
víno a zrychlený tep,
tam vřeští trubka, tam saxofon,
holky maj' tváře mlíko a krev.
- R:**
4. Až přijde šedej a střízlivej den
pro žoky s bavlnou,
otevřu krám a nechám svůj sen
žít v kraji za duhou.
- R:**
- R:**
- R:**

4. Cesty do nadějí (Vojta Kidák Tomáško)

- Ami* *G* *C*
1. Jako by najednou zničehonic od lesa zavoněl dým
Dmi *Ami* *G* *C* *E7*
ze suchých větví a březový kůry, a kdo týrá struny, co vím,
Ami *G* *C*
je podivná doba a podivný čas, najednou už není kdy
Dmi *Ami* *G* *C* *E7*
na dobrý slovo a náramek z trávy, jen blázni se ženou za nadějí.
- R:** Vrátit ten svět a nekončící indiánský léto,
G *C* *G*
vrátit ten svět bobříků a týpi na loukách,
C *Dmi*
vrátit ten svět, kde ti holky hlavu v trávě spletou
F *Fmi* *C*
a nad ránem je vítr rozfouká.
2. Už se mi zdává co druhou noc, že někde někomu scházím,
někomu málo a jinýmu moc, jak písničky, co sem-tam há-
zím,
je podivná doba, podivný čas, ale tam za kolejí
jsou ještě cesty tenký jak vlas, cesty, co vedou do nadějí.
- R:** + a nad ránem je vítr rozfouká ...

5. Červený kamion (Vojta Kidřák Tomáško)

1. ^{Ami}
Za noci, za dne, a pořad jen dokola,
^E
oči jak přibité na cestu, která se vlní,
za horka, za mrazu, cisternu v závěsu
^{Ami}
do teplejch, volant, a naftou se sta koní krmí.
- *: ^{Dmi} ^{Ami}
Svítání, soumrak, z výfuku život nám plách',
^E ^{Ami}
červený kamion - domov na kolečkách.
- R: ^A ^{Emi} ^A
Červený kamion, motorest, káva, láska je dým, jen dým,
^{Emi} ^A
červený kamion, reklamní cedule, spojka, brzda a plyn.
2. Na jaře, na podzim, stále jen dozadu
ve zpětném zrcátku žene se čas, kterej mluví
o vyjetém oleji, naftě a převodech,
nadávce parťáka, když ruce únavou bolí.
- *:
R:
3. Každěj nám závisí, „poslouchej,“ povídá,
„šofér je volnej, má prachy a zná světa kus,“
co mozoly na rukách, bolesti v zádech,
zarudlý voči a na pití zteplalej džus.
- *:
R:
*:

6. Dej Bůh II. (Vojta Kidřák Tomáško)

1. ^G
Z rozbitých mraků slunce když padá,
^F ^C
večerním tichem jde právo a zrada,
^(C) ^D ^G ^C
[: večerním tichem, a já nejsem si jist,
^G ^{D(C)} ^G
kdo bude vítěz, a kdo bláto jíst. :]
- R: ^G ^C ^D
Připít si vínem na vlajku s modrým klínem,
^G ^D
dej Bůh, ať se krví nezkropí,
^G ^C ^D
připít si vínem na vlajku s modrým klínem,
^G ^C ^D ^G
na pár duší ze srdce Evropy.
2. Někdo se modlí, někdo má strach,
jen sliby se sypou jak pod nohy hrách,
po právu šlapou, co kovanejch bot,
pro jakou slávu a pro jakej plot,
po právu šlapou, co kovanejch bot,
pro jakou slávu vyrůstá plot?
- R:
R:

7. Dej Bůh I. (Vojta Kidřák Tomáško)

- R: ^G ^C ^D
Připít si vínem na vlajku s modrým klínem,
^G ^D
dej Bůh, že se krví nezkropí,
^G ^C ^D
připít si vínem na vlajku s modrým klínem,
^G ^C ^D ^G
na pár kluků ze srdce Evropy.
1. ^G
Z rozbitých mraků slunce když padá,
^F ^C
postý si přečteš, co píše máma,
^D ^G ^C
[: jak se jí stejská, je čím dál, tím víc,
^G ^D ^G
a tvůj černej vlčák že odmítá jíst. :]
- R:
2. Někdo se modlí, někdo má strach,
a všichni jak jeden doufáme snad,
[: že do písku zapadnou kvěry, a pak
jediná zbraň zbyde - klukovskej prak. :]
- R:

8. Ďáblovy nástrahy (Vojta Kidřák Tomáško)

1. ^{Ami} ^C ^G
Ďáblovy nástrahy, ženám když zahoří tvář,
^F ^{Ami}
veselé ohníčky ukryjí za víčky, na cenu marně se ptáš,
^C ^G
ďáblovy nástrahy, do klínů pekelný žár,
^F ^{Ami}
srdce ti popálí o lásce šeptání, zůstáváš hlupákem dál,
^C ^G
v komnatách z mramoru falešné princezny chodí,
^F ^{Ami} ^G ^{Ami}
za řadry skrývají dýky, co bodají pokaždě, když se to hodí.
- R: ^C ^{Emi}
Spanilá jízda se, paní má, pomalu končí,
^F ^G ^{Ami}
zůstaly podpisy krví a pár zhaslých loučí a svítá.
2. V žáru a plameni motýli bláhoví shoří,
ještě se cukají, srdce jim pukají, pěstěným rukám se kojí,
pekelné kočáry změní se na máry k ránu,
opilý harlekýn dopíjí zbytky vín, voják má na čele ránu,
ďáblovy nástrahy, ženy se svítání bojí,
odešli krasavci, zůstali pasáci, blátem se princezny brodí.
- R:
*: ^G ^{Ami}
Svítá ...

9. Dneska ráno (Vojta Kidák Tomáško)

1. C
 Dneska ráno nějak divně voněl vzduch
 F
 v mý kleci na devátým poschodí,
 C F
 dneska ráno nějak divně voněl vzduch
 C G
 jako když se peče chleba na ohni.
2. Jako deka, kterou přikryl jsem tě k ránu,
 možná se mi otevřela skříň,
 tam vespod mezi spoustou různých krámů,
 co každým jarem voní míň a míň.
- R: C
 Stýská se mým botám po toulání,
 F C
 stýská se mým botám po cestách,
 Dmi G^7 C
 stýská se mým dlaním po tvých dlaních,
 B^b C
 jsem jenom hloupej zlenivěj chlap.
3. Už zas slyším dobře utajený smích,
 až z nádraží ti domů zavolám,
 řekneš: blázne, zpátky vrať se, všechno přikryl sním,
 vrať se zpátky do své klece, kde jsi spal.
4. Jenže dneska ráno nějak divně voněl vzduch,
 tak kašlu na to, co se povídá,
 ztará známá tíha v zádech, kyslíkovéj dluh,
 a hlavně správně zmáčkley širák do týla.
- R: B^b C
 + jsem jenom hloupej zlenivěj chlap ...

10. Hvězdy nad Chicago (Vojta Kidák Tomáško)

1. C F G C
 Dneska nejsou hvězdy nad Chicago,
 F G C C^7
 nebe brečí, při zemi jde dým,
 F Emi F
 [: dneska nejsou hvězdy nad Chicago
 G F C G C
 a já mám ve svých očích stín. :]
2. Co zbylo ze všech slov a krásných slibů:
 jenom trochu vydýchaný vzduch,
 [: co zbylo ze všech slov a krásných slibů:
 touha přerovat ten kruh. :]
3. Zvedám křídla, nenechte mě padnout
 do městskejch jatek, smradu černejch stok,
 [: zvedám křídla, nenechte mě padnout
 před smečku žíhaných dog. :]
4. Potom pošlu lístek do Chicago
 od pramenů řek a hladkejch skal,
 [: potom pošlu lístek do Chicago,
 že se mi tu dejchá moc fajn. :]
- R: C F G C
 Na na na ...

11. Hospoda Svět (Vojta Kidák Tomáško)

- *: C $G^{\#}$
 C Emi Dmi^7 G
 V špinavým průjezdě, kde páchne to močí,
 kde mají kočky svůj večerní fet,
 C $G^{\#}$
 pár stálých holubů se dokolečka točí,
 C F C G C G^+
 tohle (tady) je, vážení, hospoda Svět.
1. C F Fmi
 Pět stolů ze skládky a Mozartova busta
 C A^7 Dmi^7 G
 na starým piáně, co nenaladíš,
 Dmi^7 G C $Gdim$
 tady se dopředu nezamlouvaj' místa,
 F C $G^{\#}$ G C
 o pěknou frajli tu nezavadiš.
2. Jako nahá pravda petrolejka svítí
 na život s razítky od mušinců,
 a nikde vázy, natož nějaký kytky,
 jenom pár pohlednic z chudobinců.
3. Potkáš tu pošťáka, co jako na potvoru
 dvacet let nedoručil veselej list,
 a každěj pátek chodívá na kontrolu
 František z kotelny, co neumí číst.
4. Cikánská madona, včera ještě dítě,
 ví toho vo životě setsakra dost,
 mrzutej malíř, co chcípá na úbytě,
 má jen svý psisko a psisko svou kost.
5. A zatím za oknem prý někde kvetou louky,
 někde se milujou a někdo mačká spoušť,
 co je to za kecy, že voňavý jsou holky,
 náš svět je smradlavá, šedivá poušť.
- *:

12. Hvězdy v Garden City (Vojta Kidák Tomáško)

1. G C D G
 Slíbil jsem ti hvězdy v Garden City,
 C D G G^7
 slíbil jsem ti víc, než můžu dát,
 C Hmi C
 [: slíbil jsem ti hvězdy v Garden City
 G C G D G
 a netušil, jak lehký je lhát. :]
2. Co zbylo ze všech slov a krásných slibů:
 jenom trochu vydýchaný vzduch,
 [: co zbylo ze všech slov a krásných slibů:
 roztráštěný zvěrokruh. :]
3. Bez křídel, až na dno volným pádem,
 do městskejch jatek, smradu černejch stok,
 [: bez křídel, až na dno volným pádem,
 před smečku žíhaných dog. :]
4. Pozdravujte hvězdy v Garden City
 od milenců, řek a hladkých skal,
 [: pozdravujte hvězdy v Garden City,
 že nám mohlo být spolu fajn. :]

13. Jenom ať zůstanu stejnej (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} C & G & C & G \\ C & F & C & G \end{matrix}$
Jenom ať zůstanu stejnej, až mi to začne líp hrát,
 $\begin{matrix} C & C & Dmi^7 & G \\ C & H & C & G \end{matrix}$
Jenom ať zůstanu stejnej, vždyť pýcha předchází pád,
 $\begin{matrix} C & C & Dmi^7 & G \\ C & H & C & G \end{matrix}$
až začnu mít letos víc, než jsem měl vloni,
 $\begin{matrix} C & G & C & G & C \\ C & G & C & G & C \end{matrix}$
až vydru z písniček prachy, co zvoní,
jenom ať zůstanu stejnej, tak moc to nestojí.
2. Jenom ať zůstanu stejnej, a kdybych snad ztrácel svou tvář,
jenom ať zůstanu stejnej, to radši mě do bláta sraž,
než nahoru po shodech, podrážet nohy,
to radši provaz a „sbohem“ a „sorry“,
jenom ať zůstanu stejnej, tak moc to nestojí.

R1:

3. Jenom ať zůstanu stejnej, a ostatní všechno je fuk,
jenom ať zůstanu stejnej, až do konce s kytarou kluk,
pak zaplatím účet a, jak už to chodí,
povolím struny a trochu se skloním,
a hlavně zůstanu stejnej, jak chlapi od koní,
a hlavně zůstanu stejnej, tak moc to nestojí ...

14. Jen tak dál (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} C & C & G & C \\ C & F & C & C \end{matrix}$
Světýlka svíček a jedno jediný přání:
 $\begin{matrix} C & C & G & C \\ C & F & C & C \end{matrix}$
jen tak dál, jen tak dál,
 $\begin{matrix} C & C & G & C \\ C & F & C & C \end{matrix}$
v pokoře písnička najednou hlavu nám sklání,
 $\begin{matrix} C & C & G & C \\ C & F & C & C \end{matrix}$
jen tak dál, jen tak dál,
 $\begin{matrix} C & C & G & C \\ C & F & C & C \end{matrix}$
ještě v nás zůstala víra a cit,
 $\begin{matrix} C & C & G & C \\ C & F & C & C \end{matrix}$
ještě se umíme za ruce vzít,
 $\begin{matrix} C & C & G & C \\ C & F & C & C \end{matrix}$
nezasnou světýlka, když prostě nebudem chtít,
 $\begin{matrix} C & C & G & C \\ C & F & C & C \end{matrix}$
jen tak dál, jen tak dál,
 $\begin{matrix} C & C & G & C \\ C & F & C & C \end{matrix}$
jen tak dál, jen tak dál.
2. Vítr nám pohladil vlajku, a jak by chtěl říct:
jen tak dál, jen tak dál,
nevadí, málo je spánku, však zpívá se víc,
jen tak dál, jen tak dál,
s drátěnou košilí pěšáci jdou,
co letadlem do ráje nedolétnou,
řeknou si „ahoj“ a určitě dají si tón,
jen tak dál, jen tak dál,
jen tak dál, jen tak dál.
3. Kdo bez řečí nabídnul celtu, když začalo lejt,
jen tak dál, jen tak dál,
ten lásku sel po lidech, a na to netřeba glejt,
jen tak dál, jen tak dál,
za Terezou do města bez okenic
vydal se Toulavej, co zbejvá víc,
tak, jak tu sedíme, zkusíme potichu říct:
jen tak dál, jen tak dál,
 $\begin{matrix} C & C \\ C & F \end{matrix}$
jen tak dál, jen tak dál ...

15. Jestlipak víš (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} G & Ami \\ D & G \end{matrix}$
Jestlipak víš, jestlipak víš,
kolik je na světě ztracených lásek,
 $\begin{matrix} G & Ami \\ D & G \end{matrix}$
jestlipak víš, jestlipak víš,
která je na tváři nehlubší z vrásek.
 $\begin{matrix} G & Ami \\ D & G \end{matrix}$
jestlipak víš, kolik je slůvek,
co necinknou čistej tón.
2. Jestlipak víš, jestlipak víš,
holčičko malá důvěřivá,
jestlipak víš, jestlipak víš,
proč koním v běhu vlaje hřiva,
jestlipak víš, kdo ti to zpívá,
co vlastně o mně víš?
 $\begin{matrix} G & Ami \\ D & G \end{matrix}$
R: Šedej kabát noci, to se ví,
jak tvoje halenka se svlíká s ránem,
 $\begin{matrix} G & Ami \\ D & G \end{matrix}$
hádej, proč jsem vzhůru, všichni spí,
voníš mi marcipánem, voníš.
3. Budeš se ptát, budeš se ptát
světýlek malých třepotavých,
budeš se ptát, budeš se ptát,
kde jsem spal včera, neprozradím,
budeš se ptát, kam půjdu zítra
houpavý písničky hrát.
 $\begin{matrix} D & G & D & G \end{matrix}$
- R:** + marcipánem voníš, marcipánem voníš ...

16. Kamínky na cestách (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} C & G & C \\ F & C & G \end{matrix}$
Jak kamínky po cestách poztrácený,
oblázky v divokých řekách,
 $\begin{matrix} C & G & C \\ F & C & F \end{matrix}$
do rána nespí a utrácení,
 $\begin{matrix} F & C & G \\ F & C & G \end{matrix}$
na stovky veršů tisíce písní,
nevěří v Boha a ve skalách hnízdí,
 $\begin{matrix} C & Dmi \\ C & F \end{matrix}$
ptáci roztoulaní.
2. Schoulený do sítí v pavučinách,
když shoří hvězda, co letí,
když kohout zaspí a nezaspívá,
je bláznivá noc, tak pro bílou paní,
budeš se bát, já chovám tě v dlani,
láska unavená.
 $\begin{matrix} Dmi & C \\ Dmi & F \end{matrix}$
- R:** Bláznivou noc prožijem jednou,
 $\begin{matrix} Dmi & F & C \\ Dmi & C \end{matrix}$
a navždycky na duši zůstane vpálený cejch,
mlhavým ránem blíž k sobě sednout,
 $\begin{matrix} F & G \end{matrix}$
a od větru z uhlíků oheň k nám do tváře dejch'.

3.=1.

17. Kocovina (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} C & G & C & & G \\ & & & & Edim \\ C & & & & \end{matrix}$
[: Za vinice slunce lřhá, někdo smutek, někdo zpívá, :]
[: trpce ryzlink chutná, po něm voda rmutná,
 $\begin{matrix} Dmi & G & C \\ & & \end{matrix}$
po něm voda rmutná nám zbývá. :]
2. [: A když dojde víno v džbánů uřvaněným veteránům, :]
[: s kořalečkou řírou silná slova plynou
o svobodě, o vlasti a právu. :]
3. [: Co den bolí, to noc zhojí, ráno hanbou hlavu skloní, :]
[: kde je vzdor a síla, zbyla kocovina,
a golem se jako hlína drolí. :]
4. [: Za vinice slunce lřhá, někdo smutek, někdo zpívá, :]
trpce ryzlink chutná, po něm voda rmutná,
po něm voda rmutná nám zbývá ...

18. May-Day (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} G & & D \\ & & G \\ & & D \\ & & G \\ & & C \\ & & G \\ & & D \\ & & G \end{matrix}$
Letíme spolu do bouřky,
mraky jsou řerný nad krajinou,
dva náhodní piloti bez zkoušky,
co hledají slunko nad Floridou,
zaříná peklo, ztrácíme výšku,
kompas se zbláznil, zasměj se, smíšku,
no tohle nám říbuzní určité neprominou,
May-Day, kontrole na zemi May-Day,
tohle nám říbuzní určité neprominou.
2. Na startu řampařský z pohárů,
nikdo nás řředem nevaroval,
a padáky někde v hangáru,
kdo by je taky potřeboval,
z modrého nebe hledíme dolů,
jeřtě je krásně, jeřtě jsme spolu,
neř první náraz letadlem zalomcoval,
May-Day, kontrole na zemi May-Day,
neř první náraz letadlem zalomcoval.
3. Zmizely naše úsměvy,
jsme jako dráty pod napětím,
za jedný v bouři dospělí,
v jedný bouři bez obětí,
kam jsme to řhtěli, co na tom sejde,
do vařích sluchátek křičíme May-Day,
ře jedna posádka ke slunci nedoletí,
[: May-Day, kontrole na zemi May-Day,
ře jedna posádka ke slunci nedoletí ... :]

19. Masořravá kytka (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} G & & C^7 & & G \\ & & F^\# & F & E & & A^7 \\ & & D^7 & & G \end{matrix}$
[: Já měl jsem řenskou, a ta řenská mi pila krev, :]
[: já v noci nespál, zlý slova jsem řeptal
a řurt se mnou lomcoval hnev. :]
2. [: Když jsem ji poznal, můj řivot se změnil v pouřt, :]
[: dýmka řla k řertu a moji sklenku
zneucnil jableřnej mořt. :]
3. [: Zakoupil jsem květináč a kytku do něj zasadil, :]
[: kytku masořravou, věčně nenařranou,
a pak jsem ji něřně pohladil. :]
4. [: Každého rána pozoroval jsem ji, jeřtli nechátrá, :]
[: já ji masem hostil, chroupala i kosti
a občas jsem ji skořil pro játra. :]
5. [: Vosmýho března opatřně jsem ji na stůl polořil, :]
[: kytku masořravou, věčně nenařranou,
a to jsem ji už řyden nekrmil. :]
6. [: Moje řenská zřihla a něřak jí zvlhnul zrak, :]
[: přičichla, jak voní, řramst a bylo po ní,
a já si skořil za roh pro tabák. :]
- 7.[: Půjřím za pár babek všem řhlapům trpícím, :]
[: kytku masořravou, věčně nenařranou,
a pak si dáme spolu sklenici. :]

20. Málo lásky (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} G & C & G & C \\ & D & G \end{matrix}$
Kdyř řlovířek pláče, kdyř něco ho bolí,
kdo zastaví kroky, kdo k němu se skloní,
každý jen spěchá a nahání řas.
2. Kdyř dochází síla, kdyř řěstí se láme,
k ostatním zády a jenom k nám ne,
kdo nás to uřil na cizím se pást?
- R: $\begin{matrix} G & C & G & F & G \end{matrix}$
[: Málo, tak málo, tak málo lásky je v nás. :]
3. Máme svá řistá a napsaná práva,
klikatý paragraf a slepá dáma,
ale kdo řekne, jak řtrmý je řráz?
4. Tam naproti stojí dva ranečky citů,
každý půl auta a každý půl bytu,
hodíš jim, řříteli, záchranný pás?
- R:
5. Dívej se, synku, jak všechno nám projde,
ař zůstanem sami, tak možná nám dojde:
každý z nás maličko světýlko zhas'.
- 6.=1.
R:

21. Myš, ty a já (Vojta Kidřák Tomáško)

1. E H^7 E A E
Běží myška po světlici, schovala se pod skříň,
 H^7 E A E
ty jsi z toho bledá v líci, já teď nevím, co s tím,
 A E $C^{\#7}$
to byl fofr, jak jsi rychle stála na židli,
 $F^{\#7}$ H^7
až mám z toho těžkou hlavu, jak tě uklidním.
2. Sousedé si na ulici ťukaj' na čelo,
prej jsme voba na palici a je veselo,
stačí jedna malá myš, a ječíš fistulí,
myslím, že se ke mně večer strachy přitulíš.
3. Možná by to chtělo kočku, abys byla klidná,
kočka, ta má myšku v očku, zpod skříně ji wyndá,
jenže já si, milá, zlatá, nejsem dvakrát jist,
jestli by ta mrcha kočka nechtěla myš sníst.
4. Totiž: tahle potvůrka tu bydlí od dětství,
ještě než jsi za mnou přišla, mám ji pro štěstí,
sem-tam slupne kousek sýra a vůbec netuší,
kolik dívek díky ní jsem držel v náručí.

- A E $C^{\#7}$
*: A teď, holka, neposlouchej, to jen pro pány:
 $F^{\#7}$ H^7 E
já tu nemám past na myši, ale na dámy,
 H^7 E A H^7 E
já tu nemám past na myši, ale na dámy,
 H^7 E A H^7 E
já tu nemám past na myši, ale na dámy,
 H^7 E A H^7 E
já tu nemám past na myši, ale, ale na dámy ...

22. Máme to za pár (Vojta Kidřák Tomáško)

- G D G
1. Léta jsem držel jen hubu a krok,
 E mi H mi C G
myslel si svoje a měl dobrej flek,
 E mi H mi C G
občas pár známejch a vaříci grog,
 D C G
v soukromých bytech jsme řvali svůj vztek.
2. Každýmu hrajou jen chvíli, a šlus,
jednomu tango a jinýmu jive,
já slyšel bubny a „poklusem klus!“,
a žádněj playback, poctivě live.
- G E mi
R1: Máme to za pár, pod kůží zbabělí,
 G E mi
máme to za pár, a nikde spasení,
 C D E mi $F^{\#}$ mi C G
máme to za pár, než k dřevěným křížům za duše přibijou nás.
- R2:** Máme to za pár, pořád jen v pokoře,
máme to za pár, ale tam nahoře,
máme to za pár, tam k dřevěným křížům za duše přibijou
nás.
3. Dejte mi pokoj a nechte mě být,
co je mi do vašich sporů a pří,
dejte mi pokoj, jsem hodnej jak dřív
a křičím jen doma, no to se snad smí.
4. Po každým flámu mám kyselej dech,
už ani kořalka nezabírá,
vám, co se škrábete na lepší břeh:
kdyby se urval, mě nedojímá.
- R1:**
R2: Máme to za pár, pořád jen v pokoře,
máme to za pár, ale tam nahoře,
máme to za pár ...

23. Malá víla (Vojta Kidřák Tomáško)

- G C G C G
1. Hledám malou vílu, bloudím, ztrácím sílu,
 C G
kolikrát už jsem to málem vzdal,
 C G
ale pak si řeknu: co když se někde skrývá,
 C G
ani nevím, kdo všechno se mi smál,
 F C G
jenom věřím, že je malá víla.
2. V lesích nebo v horách, v městech, na dědinách,
koně mít, tak bych ho klidně štvál
z půlnoci až třeba do svítání,
koně mít, tak ostruhy a cval
a nedbat na to, že se třeba zraní.
- D G
R: Víc a víc je těch, co řeknou: „Blázne, víly nejsou,
 D G
doma sed', vždyť dávno všechno máš,“
 D G
ale večer potom do tmy světla reflektorů blýsknou
 D C G
a vsadím se, že každý z nás je lhář.
3. Vzadu tiše stojí, křehká, až to bolí,
jako dítě oči zvědavý
a já nemám na to, abych jí slzy slíbal
a zahodil své písne ohraný,
asi bych ji stejně neuhlídal.
- D C G
R: + a vsadím se, že každý z nás je lhář ...

24. Naděje (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} D & & G \\ & D & A \\ & D & G \\ & D & A & A+ & D \end{matrix}$
Brzo se stmívá, do oken mráz kreslí lilie,
na stole víno a chléb a tichounký zpěv,
brzo se stmívá, v rámečku obrázek Marie,
po dveřích někdo nám sáh' a překročil práh - naděje.
2. $\begin{matrix} D & & G \\ & D & A & & D & G & D & A & A+ \end{matrix}$
Slabá a prokřehlá naděje,
asi že nemá kam jít, u koho být, a venku pozdě je.
2. $\begin{matrix} D & & G \\ & D & A & & D & G & D & A & A+ \end{matrix}$
Brzo se stmívá, za chvíli noc všechno zahalí,
jenom, až půjdeme spát, dáme si zdát,
někdo nás líbá, ruka po vlasech pohladí,
a když si moc budeme přát, tak možná, že snad přijde naděje.
- *: $\begin{matrix} D \\ & D \end{matrix}$
Brzo se stmívá ...

25. Na co jsme byli tak hrdí (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} C & & F & & C & & F & & G \\ & (G) & & C & F & & G & & C \end{matrix}$
Na co jsme byli tak hrdí a komu to hromadné „vivat!“,
[: vždyť ještě špinavě studí pod kůží hloupoučekých telat. :]
2. Pod střechou pravdy a lásky nenávisť bydlí a lež
[: a bratrstvo červený pracky a kdejaká krysa a veš. :]
3. Když Bohem vymejvaj' mozky, kážou mít na uzdě vzdor
[: a pěkně v pokoře, bosky, a pěkně po kolenou. :]
4. To přichází rovnější z rovných se smíchem zaklapnout past,
[: co se to stalo z mých hodných, věřil jsem, že vyšli z nás. :]
5. Do duše smutke mi prší, kde je ten veselej kraj,
[: Psohlavci pod hlavu vlčí napsali „Zimmer frei“. :]
6. Menší a menší jsme stádo, vlci to vědí, jdou blíž,
je půlnoc a stačí tak málo, člověče, človíčku, viš,
je půlnoc a stačí tak málo, Václave, pastýří, spíš?

26. Nákladák do L.A. (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} D & A & D & & A & D \\ & & & & A & D \\ & A & F\# & mi & G & D \\ & A & D & A & D \end{matrix}$
Tu zprávu přines' brácha můj, že našel si primovej džob,
tu zprávu přines' brácha můj, že našel si primovej džob,
nákladní vůz mu půjčí šéf, radostí přítom hvízd',
vždyť bude jezdit jako pán až do Los Angeles.
2. [: Říkal, že z první vejplaty pro mámu koupí hned :]
šátek jak z chmýří bodláků s barvou podzimních bříz,
vždyť bude jezdit jako pán až do Los Angeles.
3. [: Mražený maso a kaviár a kořalku fajnovou, :]
od zítřka půjde všechno líp, z láhve si párkrát líz',
vždyť bude jezdit jako pán až do Los Angeles. :]
4. [: Ráno, snad ještě za šera, ve dveřích řekl „čau“, :]
naše máma pro štěstí mu na čelo dělá kříž,
jen abys dojel jako pán až do Los Angeles.
5. [: Navečer přišel jeho šéf a pár věcí na stůl dal, :]
co tahal bráška po kapsách, nechal tu, a nic víc,
a na cestě rozbitej nákladák do Los Angeles ...

27. Nezajímá (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} G \\ & D \\ & C & D & G \end{matrix}$
Nikdo za tebe tvůj bágl nezabalí,
nikdo za tebe tvé písne nezazpívá,
a když šlapou kolem dál, někdo zdraví, kdo tě znal,
tak co s tím, co s tím, co zbývá?
2. $\begin{matrix} C & & G \\ & C & G \end{matrix}$
Nikdo za tebe tvůj oheň nerozsvítí,
i svý průšvihy si musíš srovnat sám,
jestli v tobě zbylo snad, pro co dovedeš se přát,
je nás víc, zase víc, a to je znát.
- R: $\begin{matrix} C & & G \\ & C & G \end{matrix}$
Jen máloco chráníš, co napospas nemůžeš dát,
mlčky se skláníš, tváře ti hoří, když čas přijde úroky brát.
3. $\begin{matrix} H & mi & C & G \end{matrix}$
Nikdo za tebe tvou lásku nepolíbí
a taky nikdo kytky neposílá,
to jsi jednou řekl „stop!“, staviš kolem sebe plot,
a stejně vlak jezdí tam, kde se zpívá.
4. $\begin{matrix} H & mi & C & G \end{matrix}$
Nikdo za tebe tvý pravdy nepoví,
a kdy naposledy vlastně bylo prima,
možná, že jsi něco měl, na co rád bys zapomněl,
co je pryč, to je pryč, nezajímá.
- R: $\begin{matrix} H & mi & C & G \end{matrix}$
Nevěřím, že není kousek místa,
kde ti hvězdy spadnou do očí,
kdyby šlel celý svět, kdyby začal třeba teď,
všechno zlý v pravý čas se otočí.
6. $\begin{matrix} H & mi & C & G \end{matrix}$
Nikdo za mě nikdy bágl nezabalil
a tyhle písne nikdo neodzpívá,
ale místo mám tu dál, suchý klestí na podpal,
padá noc a stromů stín na nás kývá.
- R: $\begin{matrix} H & mi & C & G \end{matrix}$

28. Nebe je přes léto zavřený (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} Dmi & & A & & Dmi \\ & A & & Dmi \\ & Gmi & & A \end{matrix}$
Hledal jsem po cestách divokou touhu,
utrácel po nocích, hnal se a hnal,
[: a každým milováním na slámě ve stohu,
a každým milováním opouštěl rám. :]
- R: $\begin{matrix} D & A & G & & D \\ & A & & D \\ & G & & D \end{matrix}$
Nebe je přes léto zavřený, kampak se, dušičko, dáš,
nad bránou neóny barevný, Bůh si šel pro svatozář,
nebe je přes léto zavřený, račte jít o patro níž,
naplnit skleničky broušený, do šatny odložit kříž.
2. $\begin{matrix} Dmi & A \end{matrix}$
Zdupaná cestička zarůstá travou,
pošták pár století nepřines' list,
[: nikdo se nezastaví, za okny chřadnou
lásky z mých písniček, a jinak nic. :]
- R: $\begin{matrix} Dmi & A \end{matrix}$
3. $\begin{matrix} Dmi & A \end{matrix}$
Roky se převalí jak stáda koní
z ohrady průšvihů, pádů a ztrát,
[: hodme se do parády, vy, blázni moji,
přijíždí kejklíři, bude se hrát, :] že:
- R: $\begin{matrix} D \end{matrix}$
+ nebe je přes léto zavřený ...

29. Napiš mi, panenke (Vojta Kidák Tomáško)

- C Ami Dmi G C Ami G*
1. Napiš mi, panenke, jednou dlouhý a voňavý list,
F C G C F C G
[: smutno je za okny, hvězdy už blednou
C Dmi G C
a já bych chtěl od tebe psaníčko číst. :]
2. Když náruč je prázdná a studí víc nežli kamenná zeď,
[: zdá se mi o tobě dřív, než mě vzbudí
frajtr, co křikne pár přisprostlých vět. :]
3. Svítání s pachutí louhu, když rána jsou vlhká, co víš,
[: slunce má od mříží na tvářích šmouhu,
já z mosazných nábojnic nad lůžkem kříž. :]
4. Napiš mi, panenke, zrána, kdo se ti zdává v tvých snech,
[: o naší lásce piš, hvězdičko malá,
a každé slovo - tvůj voňavý dech. :]

30. Nebe plné koní (Vojta Kidák Tomáško)

- G C D*
1. Tohleto hříbě podkovu neztratí
G
na dráze závodní,
C D
leží tu na slámě, sotva se obrátí,
G
a v očích má napsaný, že:
- R:** *G Hmi C D⁷ G Emi*
Někde je nebe plné koní, bez ohrad, opratí,
Ami D⁷ C G
louky, co báječně voní pro hříbě střapatý,
Hmi C D⁷ G Emi
že někde je nebe plné koní a laskavých honáků,
Ami D⁷ C G
kopyta cinkavě zvoní do zlatých oblaků.
2. Klisna už větří a u žlabu třese hřívou,
koně prý nebrečí,
kdo z vás, vy bohové zmazaní zemskou špínou,
kdo z vás ji přesvědčí, že:
- R:**
3. To malý hříbě už na cestu dává se cvalem,
zpátky se nevrátí,
tak nebuď smutná, vždyť za chvíli projede rájem,
a tam bolest neplatí, vždyť:
- Ami D⁷ C G*
R: + kopyta cinkavě zvoní do zlatých oblaků ...

31. Nejsme svatý (Vojta Kidák Tomáško)

- C F C*
1. Občas potkám chlápka, žádnéj extra fešák,
Dmi F C Dmi G
a na rukou má klouby sedřený,
C F C
ale, jak jsem slyšel, na slabšího nešáh',
Dmi F C G⁷
říká: „Všechny rány přebolí.“
- R:** *C Ami*
Nejsme svatý, nejsme svatý,
C Emi Dmi G C
nejsme svatý ani bez vyznání.
2. Holky z prvních járů, no to jsou vlastně dámy,
když se tajně při chemii líčí,
v hlavách místo vzorců kytarové vlání
a v srdčkách jim první láska klíčí.
- R:**
3. Že mi voní tráva, tak ještě nejsem osel,
i když táhnu náklad na hřbetě,
někdo advokáta a někdo teplou postel,
a někdo seje děti po světě.
- R:**
4. No tak co, má lásko, když jsem se ti přiznal,
že se občas kouknu za jinou,
no tak co, má lásko, má to vůbec význam,
když je jasný, že jsi jedinou.
- R:**
5. Do dneška jsem čistej jak nebeský mraky,
neznám, jak jde život za mříží,
a taky nemám v lásce mundúr v barvě khaki
a obušky a oči ostřížní.
- R:**
6. Abych nezapomněl, tak vřelá slova díků
lidem, co jsem potkal na cestách,
i těm, co mě vzali tam do moravskejch sklípků
a drželi, abych jim neupad'.
R:
7. Svět je jenom koule, tečka ve vesmíru,
co se s náma hezkejch pár let točí,
modřiny a boule a hlavy občas v lihu,
nejsme svatý, tím to prostě končí.
- R:**
- C Ami*
R: Nejsme svatý, nejsme svatý,
C F C G C
nejsme svatý ani bez vyznání ...

32. Vožralá kobyla (Vojta Kidák Tomáško)

1. $\begin{array}{cccc} G & D & C & G \\ & & D & \\ & G & D & C & G \\ & & D & G & \end{array}$
Můj kůň je vlastně kobyla, co na hřbetě mě nosila,
když jsem byl ještě malý dítě hravý,
teď ke stáří je praštěná, a když chci skočit do sedla,
kope, kouše, prostě nemá mravy.
- R1: $\begin{array}{cc} D & G \\ A^7 & D \\ G & D & C & G \\ D & G \end{array}$
Když řeknu „čehý“, jde klidně „hot“,
když jí dám vostruhy, zastaví krok,
všechno dělá navopak, teď dostala chuť na koňak
a na pravej námořnickej grog.
2. Cik-cak chodí vod mládí, sem-tam kousne do trávy,
jen vočíčkama přivožralo mžourá,
rum už z dálky zavětrí, a já tuším neštěstí,
že se dneska večer zase zbourá.

R1:

3. Má kobyla je praštěná, kus světa se mnou sjezdila
a v každým městě po hospodě pátrá,
jak jí mám být příkladem, když mě vidí den co den,
že mi měkne mozek, tvrdnou játra.

- R2: $\begin{array}{cc} D & G \\ A^7 & D \\ G & D & C & G \\ D & G \end{array}$
Řeknu „čehý“, jde klidně „hot“,
dám jí vostruhy, zastaví krok,
všechno dělá navopak, teď dostala chuť na koňak
a na pravej námořnickej grog.

3. Až nás Pánbůh zavolá, tak moje stará kobyla
mě u nebeský brány jistě shodí,
svůj vratkej krok zamíří tam k nebeskýmu šenkýři
a vodtamud nás nikdo nevyhodí.

- R1: $\begin{array}{ccc} G & D & G \\ + [: a na pravej námořnickej grog \dots :] \end{array}$

33. Opuštěná (Vojta Kidák Tomáško)

1. $\begin{array}{cccccc} C & F & G & C & F & G \\ & C & C^7 & F & G \\ C & Ami & Dmi & G & C & F & G & C & Ami & Dmi & G & C \end{array}$
Za nádražím opuštěná, možná ujel jí vlak,
možná někdo si přál ještě naposledy
oči ubrečený políbit, než půjde dál.
2. Přišlo mi líto, že vím, proč vlaky nečekají,
ale neměl dost sil říct: holka, zastav ten pláč,
s tím nic nenaděláš, lásky se nevracejí.
3. Kdo se kdy dopočítá, co stojí pár dívčích slov,
za chvíli setře je čas a zítra zapomenou
na kolej opuštěnou, [: že někdy spálil je mráz. :]

34. Obyčejnej vlak (Vojta Kidák Tomáško)

1. $\begin{array}{cccc} G & D & G & D \\ & C & G & G^7 \\ C & G \\ D & C & D & G & G^7 \\ C & G \\ C & G \\ D & C & D & G \end{array}$
Odjel jeden obyčejnej vlak, no tak co s tím,
odjel jeden obyčejnej vlak,
vedle trati nechal stébla sluncem spálený,
odjel jeden obyčejnej vlak,
vedle trati nechal stébla sluncem spálený,
černou sazi holkám ve vlasech,
přišel čas, a tak se tady mějte, vážení,
přišel čas jít na protější břeh.
2. Patřil k nám jak k dřevu patří suk, no tak co s tím,
někdo řek': už je to starej vrak,
čestnou stráž u závor stál jenom malej kluk,
možná přišel dálkám zamávat,
čestnou stráž u závor stál jenom malej kluk,
v ušmudlaný ruce z gumy prak,
dal kopretiny na pražce tam blízko božích muk
pro ten jeden obyčejnej vlak.
3. $\begin{array}{cccc} G & D & G & D \\ C & G & G^7 \\ C & G \\ D & C & D & G \\ D & C & D & G \end{array}$
Odjel jeden obyčejnej vlak, no tak co s tím,
odjel jeden obyčejnej vlak,
vedle trati nechal stébla sluncem spálený,
odjel jeden obyčejnej vlak,
odjel jeden obyčejnej vlak ...

35. Píseň pro copatou holku (Vojta Kidák Tomáško)

1. $\begin{array}{ccc} G & C & G \\ & C & G \\ Hmi & C & G \\ F & C & G \end{array}$
Jak teplá náruč milenky je tráva sluncem prohrátá,
a stráně ještě netuší, že za dveřmi už dupe bílý kůň,
pražce voní létem, po nich krásná holka copatá
jde k nám, a černý vlasy jako lesklá tůň.
2. V puse stéblo trávy, a naoko se tvářím, že ji neznám,
prostě zase jedna, mám se zbláznit, zboří se snad svět,
až si vlasy rozpustí a nabídne je k pohlazení hvězdám,
tak vím, že těm hvězdám budu závidět.
3. Co krásnejch holek copatejch se po tom světě trávou brouzdá,
spletou hlavu tulákům a netuší, že léto chodí spát,
v opuštěných hnízdech ptáků paní Zima bílé karty rozdává,
pojď blíž, abych ti moh' dlaně dechem hrát.
4. Až první ledy povolí a slunce trávě řekne: helou, vstávej,
už dávno budu na cestě, abych, bože, něco nepropás',
najdu první sněženku a komu ji dám, jen si klidně hádej,
kdo ví, možná černý copy ustřih' mráz, kdo ví ...

36. Přece to nevzdám (Vojta Kidák Tomáško)

1. $\begin{matrix} G & & C & & G \\ & & C & & D \\ & & & & \end{matrix}$
Znám stejný nebe, vím, kam pod ním jít,
tam, kde se klikatí cestička k horám,
 $\begin{matrix} C & & G & & Ami \\ & & & & \end{matrix}$
[: potvory boty nák začaly dřít,
 $\begin{matrix} G & & C(D^7) & & G \\ & & & & \end{matrix}$
no, když jsem začal, tak přece to nevzdám. :]
2. A kde jsou ti kluci, stejný jak dřív,
zmizeli mávnutím a zbyl jenom účet,
[: najednou moudří a všechno znaj líp':
do stolů třískat a na děti křičet. :]
3. A jestli jsou písňě čisté jak tenkrát,
tak vůbec jim nechybí blýskavý šat,
[: zamrazí v zádech, až nemůžeš dýchat,
musíš je bránit, když přijdou je brát. :]
4. A dobře znám pány, jak dovedou koukat,
když bojí se písni, co pálí jak líh,
[: ale zkuste jim svou pravdu do tváří foukat,
shoříte na troud jak slaměnej vích. :]
5. Ale stejný jsou holky, stejný jak dřív,
krásný jak kytky, ale nekvetou pro vás,
[: vám zůstaly chutě a narostl břich,
s přehledem profiků bijete pod pás. :]

6.=1.

37. Pátek v dešti (Vojta Kidák Tomáško)

1. $\begin{matrix} C & & \frac{C}{H} & & C & & \frac{C}{H} \\ & & C & & A & & D \\ & & & & & & \end{matrix}$
Venku je pátek a leje jako z konve,
z novinových článků táhne chlad,
 $\begin{matrix} G & & C \\ & & \end{matrix}$
venku je pátek a v opuštěným domě
 $\begin{matrix} Dmi^7 & & G \\ & & \end{matrix}$
není komu sdělit: chci mít rád.
 $\begin{matrix} C & & \frac{C}{H} & & C & & \frac{C}{H} \\ & & C & & A & & D \\ & & & & & & \end{matrix}$
Na orosené okno načmáral jsem prstem,
co pod šatem nemaj' andělé,
 $\begin{matrix} G & & C \\ & & \end{matrix}$
[: tebe, zmoklá dámo, tíží zlatý prsten
 $\begin{matrix} Dmi^7 & & C & & G & & C \\ & & & & & & \end{matrix}$
a máš přísnou vrásku na čele. :]
2. Venku je pátek a leje jako z konve,
všechny holky už jsou zadaný,
nezbyla v tom dešti ani jedna pro mne,
mám jen ty svý prášky na spaní.
Neračte se, prosím, nějak pohoršovat,
to nejsou jen z mý hlavy postřehy,
[: jestli máte s kým a kde se pomilovat,
nečekejte z pátku do středy, :]
 $\begin{matrix} G & & C \\ & & \end{matrix}$
jestli máte s kým a kde se pomilovat,
 $\begin{matrix} Dmi^7 & & C & & G & & C \\ & & & & & & \end{matrix}$
nečekejte z pátku do středy ...

38. Šlapací mlýn (Vojta Kidák Tomáško)

1. $\begin{matrix} G & & D & & G \\ & & C & & D \\ & & & & \end{matrix}$
Mám adresu docela prostou, jestli mi budeš chtít psát:
stačí jen „Hotel Sing-Sing“ a číslo stopadesát,
 $\begin{matrix} C & & D & & G & & Ami \\ & & & & & & \end{matrix}$
je tu pár známejch kluků, Johnny a plešatej Jim,
 $\begin{matrix} D & & G & & D & & G \\ & & & & & & \end{matrix}$
tvůj brácha sedí tu taky a roztáčí šlapací mlýn.
 $\begin{matrix} G & & Ami \\ & & \end{matrix}$
R: Šlapací mlýn, šlapací mlýn,
 $\begin{matrix} C & & G & & D & & G \\ & & & & & & \end{matrix}$
od rána do noci točí se, točí nohama muklů šlapací mlýn,
 $\begin{matrix} C & & G & & D & & G \\ & & & & & & \end{matrix}$
od rána do noci klope a skřípe dřevěnej šlapací mlýn.
2. Nevěř, když někdo ti řekne, že se tu nadřel jak ras,
že musel chodit jak blázen - mně krásně ubíhá čas,
v pět ráno s úsměvem vstávám, po práci s úsměvem spím,
někdo chce zhubnout, tak nejl - já roztáčím šlapací mlýn.
- R:**
- R:**
3. Než budu, holka, končit, musím ti ještě říct,
až bachař votevře bránu, nečekám vůbec nic,
vím, že se brzy vrátím, asi je osudem mým,
chvilí se po světě toulat, pak roztáčet šlapací mlýn.
- R:**
- R:**
- R:**

39. Špinavé řeky (Vojta Kidák Tomáško)

1. $\begin{matrix} G & & C \\ & & C \\ & & D \\ & & G \\ & & D & & C & & G \\ & & & & & & \end{matrix}$
Až moje slova stečou, jako steče voda ze skal,
až hadi kůži svlečou, řeknu: tohle jsem si nepřál,
až na mých zádech zmizí po tvých nehtech stopy,
 $\begin{matrix} D & & C & & G \\ & & & & \end{matrix}$
co jsem zasel, to se sklízí, já dlouho nepochopil.
 $\begin{matrix} G \\ & & \end{matrix}$
R: Že ve špinavých řekách nejdou umýt slzy
 $\begin{matrix} D & & C & & G \\ & & & & \end{matrix}$
a na tuláckých dekách zapomenout brzy,
 $\begin{matrix} D & & G & & D & & G \\ & & & & & & \end{matrix}$
tak brzy, hm.
2. Když dopíjím svou slávu na otevřené scéně,
tak plný strachu k ránu, že jednou klesnu v ceně,
že jednou klesnu v ceně, jak když kůň si zláme nohu,
že nevyhovím ženě, co potom ještě mohu.
- R:** Když ve špinavých řekách nejdou umýt slzy
a na tuláckých dekách zapomenout brzy,
tak brzy, hm.
3. Až, pokroucený hněvem, nevyznám se v sobě,
až, otrávený jedem, tak vlastním téhle době,
vyjdu hledat Jordán, marně jako Krista,
a bible ani korán neukážou místa
- R:** Kde ve špinavých řekách nejdou umýt slzy
a na tuláckých dekách zapomenout brzy,
tak brzy, tak brzy ...

40. Svě Rocky Mountains (Vojta Kidřák Tomáško)

1. Je srpnový pátek a na horách sněží,
někdo jde vzhůru a někdo si věří,
krosna na zádech tíží jak žulový blok,
zatímco dole je léto a stromy
a silácký řeči těch, co se bojí
do bílé pláně udělat první krok.
- R: Ale vždycky se najdou a znovu to zkouší,
slunce jak plamen bodá je v očích,
rvou se jak koně, jen aby našli své „já“.
2. Sklonil jsem hlavu a ptal se sám sebe,
jestli jak oni mám to svoje nebe
tak blízko na dosah a nejsem na kolenou,
bez velkých řečí a ohraných frází
vstával jsem do tmy a nejmíň mi schází
publikum, co chce mít za každou cenu svý show.

- R: Možná mám poslední, poslední šanci
vzít svoji víru a v ledovém tanci
na vrchol vynést svou vlajku a vidět ji vlát,
má každý před sebou své Rocky Mountains,
svůj kopec z dětství, co zdál se být zlatý,
kolik jich ztratilo cepín a muselo vzdát?

R:
R:
R:
R:

41. Síla žít (Vojta Kidřák Tomáško)

1. Na zem se snáší mír a klid,
takových dnů pořad je málo,
všechno to patří všem jak dřív,
sobotní noc, nedělní ráno,
a stejný písňe znějí tmou,
to jejich tóny prověřil čas,
a z hrnku kávu spařenou
a dýmu větví bílou hráz.
R: To dává sílu žít, to dává sílu žít,
to dává sílu žít tak, jak se má.
2. A nikdo bokem, nikdo sám,
do kruhu místa vždycky je dost,
všichni se vejdou, sednou tam,
kde pravdou platí za upřímnost,
jediný zákon je mít rád,
ať věříš v Krista nebo jen tak,
učit se slovům naslouchat,
odpouštět slabším jejich strach.
R: + na zem se snáší mír a klid
takových dnů pořad je málo ...

42. To bych nebral (Vojta Kidřák Tomáško)

1. Protože jsem o vás, pane, přezkou báglu cink',
nadáváte „líná kůže, povaleč a flink“,
tak to ne, tak to bych nebral,
řek' jsem, že mi nevoní váš drahej intimspray,
a v tu ránu jsem příživník a klacek zarostlej,
tak to ne, tak to bych nebral.
R: Nevidět a neslyšet je den vode dne těžší,
nevidět a neslyšet, když hlava vzteky třeští,
nevidět a neslyšet - to se nesmí.
2. Znam přepychový paláce tam kolem líných řek,
šéfové a sekretářky, víkendovej řev,
tak to ne, tak to bych nebral,
můj svetr natáh' do sebe sto vohňů púlnočních
a já se musím smát, když chcete, abysem ho svlík',
tak to ne, to bych nebral.

- R: Vidím, jak se špatnejch věcí točí víc a víc,
až vyjde druhý slunce, kdopak vydrží ten hic,
tak to ne, tak to bych nebral,
mám totiž plácek, co se v pátek v Eden promění,
a ňákej cáklej oficír ho změni v kamení,
tak to ne, to bych nebral.

R:

43. Tak co nám schází (Vojta Kidřák Tomáško)

1. To přece nevdá, že někdy do vlasů prší,
aspoň maj' kytky co pít,
v promoklých teniskách jdeme a každěj z nás tuší:
vykoukne slunko a zas bude líp.
R: Tak co nám schází, tak co nám schází,
tak co nám schází ke štěstí.
2. Nemáme zájem otočit všem řekám proud,
jen ať si tečou, kam chtěj',
pro trochu snění nám postačí maličkej kout,
a, jak se zpívá, je všechno okay.
- R: Jsme duše ztracený bez šance, že se to změni,
dál s krysařem „čehý“ i „hot“,
a nikdo netuší, snad ani pořádně neví,
že pro nás na cestě neplatí žádněj plot.
- R: Nikdy jsme neměli nad hlavou svítící záři,
patří k nám oheň a dým,
vítř a slunko napsaly do našich tváří:
„Kdo nebyl, neviděl, nepochopil.“

R:
R:

44. To je mi líto (Vojta Kidák Tomáško)

1. *Ami* *E* *Ami*
Stromy maj' vršky zlámaný, to je mi líto,
E *Ami*
vzdaly boj předem prohraný, to je mi líto,
C
krutá i posedlá, na hřebci bez sedla,
G *Dmi* *Ami*
na hřebci bez sedla krajinu objíždí smrt,
C
ostruhy přitiskla, a krev, co vytryskla,
G *Dmi* *E*
a krev, co vytryskla, kape a mění se v rtuť,
Dmi *Ami*
kape a mění se v rtuť.
2. Má řeka vlasy rezaví jak barva mědi,
jehličky smrků ve stráni padají k zemi,
filmy a kazety, na stěnách tapety,
na stěnách tapety rozkvetlých krajin,
a smrtka šklebí se, přináší na míse,
přináší na míse dary, co sobě jsme dali,
dary, co sobě jsme dali.
3. Studánko, vodo zkalená, je mi tě líto,
ruka se k ráně pozvedla, je tě líto,
prý hory přenáší, teď leží v bodláčí,
teď leží v bodláčí, láska jak rozbitej džbán,
pomalu nedýchá, už někdo klopýtá,
už někdo klopýtá ránu ji z milosti dát,
ránu ji z milosti dát.
4. Jde krajem slepý hospodář a cestu ztrácí,
padají slzy na oltář, když pláčou ptáci,
schovala ostrice stoleček „prostří se“,
stoleček „prostří se“, byl stejně prázdný,
pro tebe, človíčku, mám jenom písničku,
mám jenom písničku, až v zádech mrazí,
až v zádech mrazí.

Ami *E* *Ami*
*: Stromy maj' vršky zlámaný, to je mi líto ...

45. Tony (Vojta Kidák Tomáško)

1. *C*
Jako dva bratři, já a Tony,
F
a úžasní Beatles na staříčkým Sony
C *F* *G* *C*
tak, jak je tenkrát odněkud přivál čas,
potom vzal Tony vlastní dráhu,
F
všechno je pryč, kouřím trávu
C *F* *G* *C* *C7*
a pomalu sčítám, co bylo v každém z nás.
- *: *F* *D#dim*
Já míval od mládí divný touhy:
C *A7*
z domova pryč na cesty dlouhý,
Dmi *G* *C* *C7*
za každou cenu chtěl zpívat a hrát,
F *D#dim*
Tony byl zase ostřej jak břitva,
C *A7*
kdejaká rvačka, kdejaká bitva,
Dmi *G* *C*
stokrát se za nás do krve uměl prát.
- G*
R: Tak kde je můj kámoš, když je mi k blití,
F
když padá vesmír a na tenký niti
C *G* *C* *C7*
houpá se celý můj pitomý ubohý já,
F *D#dim*
kdepak jseš, Tony, jestli mě slyšíš,
C *A7*
možná, že stejně jako já křičíš,
Dmi *G* *C*
jenže si nešlehneš zlatou, aleluja.
2. To jsem hrál jednou, poslouchej, Tony,
podivnej koncert a nešly mi tóny,
jen vostrý silný světla do vočí,
potom až do rána u baru seděl,
mlčel a pil a houby jsem věděl,
že si mě bílej prevít ochocí.
- *: Na špičku nože, a všechno se mění,
už je tu nápad, struny mi znějí,
jenomže, Tony, to už jsem nehrál já,
kam jsi šel, ksakru, kde je tvá síla,
když po jehle touží naběhlá žíla,
kde je tvý „vole, tohle se nedělá“?
- F* *D#dim*
R: + kdepak jseš, Tony, jestli mě slyšíš,
C *A7*
možná, že stejně jako já křičíš,
Dmi *G* *C*
jenže si nešlehneš zlatou, aleluja ...

46. Toulavej (Vojta Kidřák Tomáško)

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj',
proč mi říkaj' Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.
- R:** Sobotní ráno mě neuvídi
u cesty s klukama stát,
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát,
zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno,
často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše „umí“,
kterou splácí Toulavej.
4. Každý měsíc jiná štace,
čekáš, kam tě uložej',
je to fajn, vždyť přece zpívá,
třeba smutně, Toulavej.
- R:**
5. Víím, že jednou někdo přijde,
tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou,
řeknou: vítěj, Toulavej.
6. Budou hvězdy jako tenkrát,
až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat
jeden blázen - Toulavej.
- R:** Sobotní ráno nám poletí vstříc,
budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.
7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj' Toulavej ...

47. Tak se mi nějak scvrknul (Vojta Kidřák Tomáško)

1. Tak se mi nějak scvrknul,
přesto tě mám, lásco, ze všeho nejvíc rád,
bejval jsem pro tebe dělo, jedna duše, jedno tělo,
a najednou mi říkáš „střevo“,
snad že se nějak scvrknul
na mý vkladní knížce kdysi tak slušnej vklad.
2. Asi hledáš lepší bydlo,
já tě, lásco, chápu, přeju ti šťastnej let,
bylo ve mně kousek Švejka, hodně vola, málo bejka,
a ty chceš kuvajtskýho šejka,
aby měl lepší bydlo,
a na jeho jachtě rozkveť jak jarní květ.
- Rec:** Milostivá paní ...
3. Však se mi zase zvedne,
přisáhám, že jednou uslyšíš mé vábení,
docela jsem z tebe zhubnul,
všichni říkaj', jak jsem zblbnul,
v práci jsem se málem strhnul,
[: tak až se mé konto zvedne,
ze všech mužskejch slastí zbyde mi jen holení, :]
ze všech mužskejch slastí zbyde mi jen holení ...

48. U piva (Vojta Kidřák Tomáško)

1. Přes plnou sklenici pomalu sledujem svět,
s mozolem na břichu tykáme státníkům,
vííme, že mládí jde vpřed.
- R:** Naj naj naj naj na naj, hop hop hop,
naj naj naj naj na naj, hop hop hop.
2. Dámy ať prominou, totam je tajemství žen,
co skrývá ložnice, opilé palice
vyřvou do kouřových stěn.
- R:**
3. Taky jsme sportovci pevní jak staletý dub,
koukej, jak válíme, a když to nevyjde,
trenér je kretén a hňup.
- R:**
4. Mozky nám omývá zlatavě pěnivý mok,
je důvodem k napití, že Franta z trafiky
u soudu dostal jen rok.
- R:**
5. Když močíme do žlábků, jakoby básník sem vplul,
a jen se nám uleví, vyrejeme do stěny,
kdo všechno v obci je vůl.
- R:**
6. Přes plnou sklenici pomalu sledujem svět,
co jsme si, to jsme si, dokola dejme si,
a všichni jsme jak z růže květ.
- R:**
- R:**

49. Už se málo milujem (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Dmi} & & \text{Ami} \\ G & & C & & \end{matrix}$
Už se spolu, holka, nějak málo milujem,
řekli jsme si všechno, co jde říct,
 $\begin{matrix} G & & C & & \text{Ami} \\ G & & C(\text{Ami}) & & \end{matrix}$
[: už se spolu, holka, nějak málo milujem,
ale jinak máme všechno, co chceš víc. :]
2. Do duše nám, láska, žádněj felčar nevidí,
na tyhle rány ještě není lék,
[: prostě jsme se sami časem trhli od lidí
a cestou vzhůru dochází nám dech. :]
- R: C
Tak v superkrásným bytě je láska na úbytě
a za čím se tak ženem, povídej,
 F
tak v superkrásným bytě neuslyšíš slůvko „chci tě“
 C
a není, kdo by zahrál Yesterday.
3. Jsme potichu a prázdní jako řeka bez lodí,
a zrudění se spijem pod obraz,
[: jsme potichu a prázdní jako včera, předloni,
a bojíme se, kdo nám zláme vaz. :]
4. Někde vzadu v troskách leží přátelství a cit,
ani se tam, holka, neřívej,
[: všechno, co jde koupit, žádněj problém, můžeš mít,
jen „mám tě rád“, to není na prodej. :]
- R: C
+ Yesterday ...

50. U svatého Václava (Ave Maria) (Vojta Kidřák Tomáško)

1. D
Velká slova o lásce těch věčných milenců,
 $\begin{matrix} \text{Emi} & & D \\ G & & C \end{matrix}$
Romeo a Julie, kde jsou,
já courám někdy sám a někdy s partou šilenců,
 $\begin{matrix} \text{Emi} & & D \\ F & & C \end{matrix}$
co se kráse citů vysmějou.
- R: D C
Tam u svatého Václava až nebude co říct,
 G D
no tak jenom „čau, a někdy zas“,
 C
nemyslím, že zrovna pro nás budou zvony znít,
 F C D
a přece někdy něco zpívá v nás:
 $\begin{matrix} \text{Emi} & A & D & \text{Emi} & A & D \end{matrix}$
Ave Maria, Ave Maria, Ave Maria, Ave Maria.
2. Koupil jsem ti fialky, vím, že mi nevěříš,
pak se někdo z party začal smát,
prý jsem nějak změknul i v tý bundě kožený,
a tak skončily pod kolama aut.
- R:
3. Všechno už se řeklo v tomhle bytě půjčeném,
i ta láska v cizích postelích,
hráli jsme si na city a city, čert je vem,
jsou na jiných fotkách svatebních.
- R:

51. Všem Juliím (Vojta Kidřák Tomáško)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & F & E \\ F & E & \text{Ami} \end{matrix}$
Jako zapálená stodola jsem shořel
na venkovským prázdným nádraží,
 $\begin{matrix} F & E \\ \text{Ami} & \end{matrix}$
ani popel, ani trochu kouře,
natož tvoje prsty na tváři,
 G
jak nějakěj papír vod cukroví
 C E
vodkopnutej přes dvě koleje,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & F & E \\ \text{Ami} & \end{matrix}$
každá z vás se dneska pro mě strojí,
každá z vás se s jiným miluje.
- R: C G
Kolik jsem vás ztratil na svý cestě do ráje,
 Dmi Ami
přesto hledám dál, vždyť možná zrovna tady je,
 E Ami
pak klopí oči hanbou, že je krásnějši jak noc,
 E Ami
a kytary zní sambou z léta do vánoc.
2. Proč jsou tváře andělů, můj bože,
podobné všem Juliím, co znám,
žádná z nich mi neustlala lože
a žádné z nich jsem lože neustlal,
za okny zní samba a já čekám
na venkovským prázdným perónu,
sbírám síly vodjet prostě někam,
sednout do prázdného vagónu.
- R:
- *: $\begin{matrix} \text{Ami} & F & E \\ \text{Ami} & \end{matrix}$
Jako zapálená stodola jsem shořel
na venkovským prázdným nádraží ...

52. Vlčata (Vojta Kidřák Tomáško)

1. Spěchají, nad ránem jsou cesty plný nedočkavých vlčat,
 který z teplých doupat utíkají žít,
 spěchají, kde v ohni v kruhu z kamení každý to svý trápení
 spálí, to aby bylo líp,
 spěchají, prsty v strunách zarytý a na rukávech vyšitý
 domovenky s lesní moudrostí,
 spěchají, aby za zády jim zůstalo
 pár zbytečných a hloupých starostí.
2. Poslouchej, možná, že jsi ztratil sílu, možná nemáš ani víru
 a možná, že ti vzali mnohem víc,
 poslouchej, každá kytka jednou zvadne, největší strom časem
 padne
 a rub může být lepší nežli líc,
 poslouchej, otevřou se studánky a z lidských dlaní pohárky
 a ty první podáš žíznivému pít,
 poslouchej, ještě ti držím místo u ohně
 a všude ticho, láska, mír a klid.
- *: Spěchají, nad ránem jsou cesty plný nedočkavých vlčat,
 který z teplých doupat utíkají žít ...

53. V údolí srub (Vojta Kidřák Tomáško)

1. Já postavil tenkrát v údolí srub,
 to aby, když mrazy přijdou, nezáblo do dlaní,
 a pátek co pátek měl na patře chuť
 naivních písní a toulání.
2. Potkával kluky stejný jak já
 a holky jak vy, slečno, krásný, s očima laní,
 dneska tu zavoní jen mátový čaj
 a chybí písnička k hraní.
- R: Jen kameny zvlhnou, když má přijít dešť,
 to řece se po písních stýská,
 smutný jsou oči blikavých hvězd,
 smutný jak má duše zblízka,
 smutný jak má duše zblízka.
3. Z okolních strání slyšet je blíž
 pily, co smrt stromům nesou, už jsem si sbalil,
 až zabuší pěstí, tak nebude, kdo
 kávu by dřevařům nalil.
- R:
- *: Já postavil tenkrát v údolí srub,
 to aby, když mrazy přijdou, nezáblo do dlaní ...

54. Wipi wipi (Vojta Kidřák Tomáško)

1. Z flámu jsem se vracel jak zákon káže zpít,
 když tu náhle přede mnou na chodník slít'
 [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
2. A povídá, že někdo asi nahoře to splet',
 von si přece vybral chlapa, značka: abstinent,
 [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
- R: Wipi wipi wipi vap today, wipi wipi wipi vap today,
 wipi wipi wipi vap today, wipi wipi vap today.
3. Co to piju, proč to piju, čím se nalejvám,
 nedal pokoj, otravoval, taky ochutnal,
 [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
4. A potom se děly věci, jak si dvakrát líz',
 místo aby letěl vzduchem, na zem sebou říz',
 [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
- R:
5. Už jsem z něho na palici, ale jinak fajn,
 včera mě táhl na ferneta, dneska na mejdan,
 [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
6. Drží se mě ve dne v noci, nebi za to dík,
 jako klíště nacucanej anděl notorik,
 [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
- R: + [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]

55. Zelená košile (Vojta Kidřák Tomáško)

1. Vidím ti na očích,
 jak strašně ráda s náma bys chtěla jet,
 vidím ti na očích
 a slyším, jak tvůj táta ti tenkrát řek':
- R: Nikdy zelenou košili na sebe nesmíš vzít,
 nikdy nasednout do vlaku a s partou toulavejch jít,
 nikdy ze žhavých uhlíků horoskop dáleč číst,
 nemusíš, holka, na světě všechno mít.
2. Vidím ti na očích
 touhu, která nás na cesty provází,
 vidím ti na očích
 a slyším, jak nás tvý slova nachází:
- R: Nikdy zelenou košili na sebe nesmím vzít,
 nikdy nasednout do vlaku a s partou toulavejch jít,
 nikdy ze žhavých uhlíků horoskop dáleč číst,
 nemusím, kluci, na světě všechno mít.
3. Vidím ti na očích,
 že všechny naše písničky budeš znát,
 vidím ti na očích,
 že jednou přijdeš, a potom tisíckrát.
- R: Jednou zelenou košili na sebe musíš vzít,
 jednou nasednout do vlaku a s partou toulavejch jít,
 jednou ze žhavých uhlíků horoskop dáleč číst,
 podívej, svítá, pomalu můžem jít ...

56. Země upírů (Vojta Kidák Tomáško)

1. $\begin{array}{cc} \text{Ami} & \text{G} \\ \text{Lezavý déšť znásilnil plameny svíček} & \\ \text{C} & \text{G} \\ \text{a není s kým si zpívat „jednou budem dál“,} & \\ \text{F} & \text{G} \quad \text{C} \quad \text{Ami} \\ \text{v rezavým zámku srdce zlomili klíček} & \\ \text{Dmi} & \text{Emi} \\ \text{a do prázdnoty duše někdo zavolal.} & \end{array}$
- R:** $\begin{array}{ccc} \text{Že jsme si jen hráli sami sobě} & & \\ \text{F} & \text{G} & \text{C} \\ \text{trapně smutnou frašku na víru,} & & \\ \text{Dmi}^7 & \text{G} & \text{C} \quad \text{Ami} \\ \text{že jsme si jen hráli, věrni době,} & & \\ \text{Dmi}^7 & \text{F} & \text{E} \\ \text{na vzkříšení v zemi upírů.} & & \end{array}$
2. Mrholí na Václavák a cestou do Evropy
necháme pár grázlů zmazat čistej štít,
a zatím na Národní jsou ještě stopy,
tak hledám sílu, hledám sílu říct.
- R:**
3. Jak ostře mrazí v zádech, cena za důvěru,
a blázen srdce tluče zase na poplach,
cožpak to neslyšíte, jak na vás serou vpředu,
vzadu chystaj' jinej listopad.
- R:** Že jste si jen hráli sami sobě
trapně smutnou frašku na víru,
že jste si jen hráli, věrni době,
na vzkříšení v zemi upírů.
4. Lezavý déšť znásilnil plameny svíček
a není s kým si zpívat „we shall overcome“,
v rezavým zámku srdce zlomili klíček ...

2.	Vojta Kidák Tomáško	Balada z hor	1
1.	Vojta Kidák Tomáško	Bílej tirák	1
4.	Vojta Kidák Tomáško	Cesty do nadějí	1
5.	Vojta Kidák Tomáško	Červený kamion	2
3.	Vojta Kidák Tomáško	Česačů bavlny bál	1
8.	Vojta Kidák Tomáško	Ďáblový nástrahy	2
6.	Vojta Kidák Tomáško	Dej Bůh II.	2
7.	Vojta Kidák Tomáško	Dej Bůh I.	2
9.	Vojta Kidák Tomáško	Dneska ráno	3
11.	Vojta Kidák Tomáško	Hospoda Svět	3
10.	Vojta Kidák Tomáško	Hvězdy nad Chicago	3
12.	Vojta Kidák Tomáško	Hvězdy v Garden City	3
13.	Vojta Kidák Tomáško	Jenom ať zůstanu stejnej	4
14.	Vojta Kidák Tomáško	Jen tak dál	4
15.	Vojta Kidák Tomáško	Jestlipak víš	4
16.	Vojta Kidák Tomáško	Kamínky na cestách	4
17.	Vojta Kidák Tomáško	Kocovina	5
23.	Vojta Kidák Tomáško	Malá víla	6
20.	Vojta Kidák Tomáško	Málo lásky	5
22.	Vojta Kidák Tomáško	Máme to za pár	6
19.	Vojta Kidák Tomáško	Masožravá kytky	5
18.	Vojta Kidák Tomáško	May-Day	5
21.	Vojta Kidák Tomáško	Myš, ty a já	6
25.	Vojta Kidák Tomáško	Na co jsme byli tak hrdí	7
24.	Vojta Kidák Tomáško	Naděje	7
26.	Vojta Kidák Tomáško	Nákladák do L.A.	7
29.	Vojta Kidák Tomáško	Napiš mi, panenke	8
28.	Vojta Kidák Tomáško	Nebe je přes léto zavřený	7
30.	Vojta Kidák Tomáško	Nebe plné koní	8
31.	Vojta Kidák Tomáško	Nejsme svatý	8
27.	Vojta Kidák Tomáško	Nezajímá	7
34.	Vojta Kidák Tomáško	Obyčejnej vlak	9
33.	Vojta Kidák Tomáško	Opuštěná	9
37.	Vojta Kidák Tomáško	Pátek v dešti	10
35.	Vojta Kidák Tomáško	Píseň pro copatou holku	9
36.	Vojta Kidák Tomáško	Přece to nevzdám	10
41.	Vojta Kidák Tomáško	Síla žít	11
40.	Vojta Kidák Tomáško	Své Rocky Mountains	11
38.	Vojta Kidák Tomáško	Šlapací mlýn	10
39.	Vojta Kidák Tomáško	Špinavé řeky	10
43.	Vojta Kidák Tomáško	Tak co nám schází	11
47.	Vojta Kidák Tomáško	Tak se mi nějak scvrknul	13
42.	Vojta Kidák Tomáško	To bych nebral	11
44.	Vojta Kidák Tomáško	To je mi líto	12
45.	Vojta Kidák Tomáško	Tony	12
46.	Vojta Kidák Tomáško	Toulavej	13
48.	Vojta Kidák Tomáško	U piva	13
50.	Vojta Kidák Tomáško	U svatého Václava (Ave Maria)	14
49.	Vojta Kidák Tomáško	Už se málo milujem	14
52.	Vojta Kidák Tomáško	Vlčata	15
32.	Vojta Kidák Tomáško	Vožralá kobyla	9
51.	Vojta Kidák Tomáško	Všem Juliím	14
53.	Vojta Kidák Tomáško	V údolí srub	15
54.	Vojta Kidák Tomáško	Wipi wipi	15

55. Vojta Kidák Tomáško
56. Vojta Kidák Tomáško

Zelená košile 15
Země upírů 16